

ROZHODNUTIE

Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 4 ods. 2 písm. b) a ods. 4 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov o odvolaní účastníka konania, ktorým je Združenie domových samospráv, o.z., Rovnianska 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO 31 820 174, zastúpeného Marcelom Slávikom, predsedom Združenia domových samospráv, o.z. zo dňa 15. 04. 2019, takto **rozhodol**:

Podľa ustanovení § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov odvolaním napadnuté rozhodnutie vydané Okresným úradom Považská Bystrica, odborom starostlivosti o životné prostredie, Centrum 1/1, 017 01 Považská Bystrica pod č. OÚ-PB-OSZP-2019/002096-23-ZK2-A10 zo dňa 15. 04. 2019, ktorým rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti „**Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie**“ navrhovateľa ŽP EKO QELET a.s., Československej armády 1694, 036 01 Martin, IČO 36 421 120 sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

mení

vo výrokovej časti tak, že:

1. **zrušuje** posledný odsek výrokovej časti rozhodnutia, ktorý znie: „Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania: Námietkam Združenia domových samospráv, Námestie SNP 13 P.O. Box 218, 850 00 Bratislava č. 10 a 30 sa vyhovel v podmienkach tohto rozhodnutia, ostatné námietky sa zamietajú.“
2. uvádza správne dátum vydania rozhodnutia uvedený na prvej strane rozhodnutia, a to: **15. 04. 2019.**

Odôvodnenie

Okresnému úradu Trenčín, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „odvolací orgán“) bolo dňa 24. 06. 2019 doručené z Okresného úradu Považská Bystrica, odboru starostlivosti o životné prostredie, Centrum 1/1, 017 01 Považská Bystrica (ďalej len „prvostupňový orgán“) odvolaním napadnuté rozhodnutie č. OÚ-PB-

OSZP–2019/002096-23-ZK2–A10 zo dňa 15. 04. 2019. Odvolaciemu orgánu bol doručený aj spisový materiál a odvolanie účastníka konania, ktorým je Združenie domových samospráv, o.z., Rovnianska 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO 31 820 174, kancelária združenia: Námestie SNP 13/B, 841 01 Bratislava zastúpeného Marcelom Slávikom, predsedom Združenia domových samospráv, o.z. (ďalej len „odvolateľ“) zo dňa 15. 04. 2019, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené elektronicky v ten istý deň.

Prvostupňový orgán, ako príslušný orgán štátnej správy na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie vydal dňa 15. 04. 2019 rozhodnutie č. OÚ-PB-OSZP–2019/002096-23-ZK2–A10, ktorým podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon EIA“) rozhodol, že zmena navrhovanej činnosti **„Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie“** navrhovateľa ŽP EKO QELET a.s., Československej armády 1694, 036 01 Martin, IČO 36 421 120 (ďalej len „navrhovateľ“), predmetom ktorej je rozšírenie portfólia zbieraných kovových odpadov a rozšírenia vykonávaných činností o zber elektroodpadov sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Zároveň podľa § 29 ods. 13 zákona EIA určil podmienky rozhodnutia, ktoré eliminujú a zmiernujú vplyv na životné prostredie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal, v súlade s § 54 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) na prvostupňovom orgáne, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie odvolateľ. V podanom odvolaní uviedol námietky:

„Voči rozhodnutiu Okresného úradu Považská Bystrica zo zisťovacieho konania č. OÚ-PB-OSZP–2019/002096-23-ZK2–A10 zo dňa 15. 04. 2019 sa odvolávame pre jeho nezákonnosť z nasledovných dôvodov:

a) Úrad zamietol požiadavky odvolateľa okrem požiadavky č. 10 a č. 30, hoci nešlo o námietky; všetky požiadavky odvolateľa vyplývali alebo priamo citovali zákonné požiadavky podľa osobitných zákonov chrániacich jednotlivé zložky životného prostredia; tým úrad rozhodol v rozpore s § 3 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého mal chrániť záujmy spoločnosti, ktoré sú chránené práve tými ustanoveniami zákonov, ktoré uvádzal odvolateľ a zároveň mal úrad povinnosť od navrhovateľa dôsledne vyžadovať plnenie zákonných povinností vyplývajúcich aj z tých právnych predpisov, ktoré požadoval odvolateľ. Úrad vo svojej podstate rozhodol, že navrhovateľ nemusí dodržiavať osobitné ustanovenia zákonov chrániacich jednotlivé zložky životného prostredia, čo je zjavne v rozpore so zákonom ako aj účelom a zmyslom zisťovacieho konania.

b) Porušenie práva odvolateľa na informácie o životnom prostredí podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku v kombinácii s čl. 4 ods. 2 zákona č. 43/2006 Z. z. tým, že ministerstvo v rozpore so znením vnútroštátneho zákona ako aj v rozpore s Aarhuským dohovorom a smernicami Európskej únie nedoručilo odvolateľovi tieto informácie požadovaným spôsobom.

Podľa čl. 23 ods. 1 Správneho poriadku „Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.“; podľa Komentára k Správnemu poriadku (Potasch/Hašanová, C.H.BECK, Bratislava 2015, 2.vydanie, str. 130) autori k § 23 ods.1 Správneho poriadku okrem iného uvádzajú: „Účastníci konania, ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nielen nazerať do spisu pred správnym orgánom, ale sú oprávnení robiť si zo spisu výpisy, odpisy ako aj dostať kópiu spisu. ... Vyhotovenie kópie môže mať podobu fotokópie,

ale nevylučuje sa ani možnosť prekopírovať spisový materiál alebo jeho časť na USB kľúč, CD médium alebo ho inak zaznamenať“. Tento komentár k Správneému poriadku je posledným aktuálnym komentárom vôbec a preto ho možno považovať za aktuálny výklad zákona a zo znenia zákona ako aj jeho aktuálneho komentára explicitne vyplýva povinnosť správneho orgánu na požiadanie účastníka konania poskytnúť kópiu spisu.

Podľa čl. 4 ods. 1 a ods. 2 Aarhuského dohovoru, ktorý je súčasťou vnútroštátneho práva ako zákon č. 43/2006 Z.z. je potrebné zabezpečiť informovanosť verejnosti nasledovne: „Každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií: bez toho, aby musel byť preukázaný záujem; v požadovanej forme s výnimkou, ak i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.“

Vyžadovať od účastníka osobnú prítomnosť na správnom orgáne má charakter šikanózneho výkonu štátneho orgánu, ktorý je v rozpore aj so všeobecnými zásadami správneho konania podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku konať hospodárne a nadmieru nezaťažovať účastníkov konania a najmä je vecným upretím práva dostať kópiu spisu výslovne v zákone uvedenú.

c) Porušenie práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v kombinácii s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pričom za týmto účelom je ministerstvo povinné zabezpečiť mu oboznámenie s podkladmi.

Podľa názoru Najvyššieho súdu SR uvedeného v rozsudku 10Sžp/2/2013: „Pokiaľ správny orgán vydá rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa ku všetkým relevantným podkladom, na základe ktorých vo veci rozhodol, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia (porovnaj napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR 6Sžo/55/2010, 5SŽ/24/2008, 4Sžo/10/2011, 3Sžd/72/2009, rozsudky Najvyššieho správneho súdu ČR 7A 112/2002 a 7As 40/2003).

Z preskúmaných rozhodnutí i z administratívneho spisu vyplýva, že okrem už spomínaných stanovísk ŠOP SR boli podkladom pre rozhodnutie žalovaného i žiadosť poľovníckej organizácie o udelenie výnimky a k nej pripojené prílohy týkajúce sa nežiaduceho správania sa medveďa hnedého v danom území, či lokalite. Je nesporné, že žalobcovi neboli v priebehu konania tieto podklady doručené s tým, aby sa k nim vyjadril. Bolo mu oznámené, že pokiaľ mu podklady a informácie, s ktorými bol oboznámený, nestačia, má v zmysle § 23 Správneho poriadku právo nazrieť osobne do spisu.

Uvedený postup žalovaného bol podľa názoru súdu v rozpore s § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko žalovaný neumožnil, aby sa žalobca mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť ku všetkým podkladom, o ktoré správny orgán oprel svoje rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Žalobca na viac vo svojom vyjadrení k začatému konaniu výslovne žiadal o možnosť oboznámiť sa s uvedenými podkladmi. Súd je toho názoru, že za daných okolností žalovaný mal žiadosť o udelenie výnimky a nepripojené prílohy, ako aj všetky ostatné podklady, na základe ktorých rozhodoval, žalobcovi predložiť na vyjadrenie, či už v elektronickej podobe, alebo doručením ich fotokópií (napr. aj za náhradu nákladov s tým spojených). Súd je tej mienky, že právo

účastníka vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia nemožno zamieňať s právom nazerať do spisov správneho orgánu a tvrdiť, že pokiaľ má účastník právo nazrieť do spisu, nemôže byť porušené jeho právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, pretože ide o dve samostatné a vzájomne nezastupiteľné oprávnenia, každým z nich sa sleduje iný účel. Naplnenie práva na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia sa môže nepochybne realizovať aj inou formou, ako možnosťou nazrieť do spisu. (...)

Odvolaací súd sa stotožňuje i s tvrdením krajského súdu, že povinnosť správneho orgánu uvedenú v § 33 Správneho poriadku o tom, že správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, nemožno v nijakom prípade nahrádzať poukazovaním na práva účastníka konania podľa § 23 ods. 1, 4 Správneho poriadku, podľa ktorého účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním. V tomto smere žalovaný pochybil.“

Úrad postupoval v rozpore s judikovaným ustáleným názorom Najvyššieho súdu SR a teda v rozpore s výkladom zákona podľa § 22 zákona o súdoch.

d) Porušenie práva odvolateľa efektívne hájiť a presadzovať svoje záujmy podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku v kombinácii s čl. 6 ods. 4 zákona č. 43/2006 Z. z. tým, že ministerstvo v rozpore s § 63 zákona EIA č. 24/2006 Z. z. neumožnilo odvolateľovi zúčastniť sa konzultácie, hoci o to výslovne žiadal.

Podľa § 63 ods. 1 zákona EIA č. 24/2006 Z. z. „Príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povolujuúcim orgánom alebo schvalujuúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.“

Podľa Komentára k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, Wolters-Kluwer, Bratislava 2016: „Konzultácie sú dôležitým prvkom procesu posudzovania vplyvov a upravujú ich aj smernice EIA a SEA. Na základe ustanovení smerníc bol do zákona o EIA vnesený samostatný paragraf, upravujúci priebeh konzultácií medzi príslušným orgánom a orgánmi, ktoré sa zúčastňujú na konaní, dotknutými obcami a dotknutou verejnosťou.

Zmyslom konzultácií je podrobnejšie oboznámenie sa subjektov zúčastnených na procesoch EIA s informáciami týkajúcimi sa posudzovaného predmetu činnosti a jeho možných vplyvoch na ŽP. Je to priestor na získanie vysvetľujúcich faktorov, doplnkových údajov ako aj priestor na vzájomné spoznanie a výmenu stanovísk. V bezprostrednom kontakte dochádza k spresneniu si doterajšieho stavu poznania o posudzovanej navrhovanej činnosti alebo strategickom dokumente.

Dôležité je, aby bol zo strany príslušného orgánu iniciatívne vytvorený priestor na vyjadrenie sa dotknutých orgánov, dotknutých obcí, povolujuúceho orgánu, rezortného orgánu a dotknutej verejnosti k všetkým informáciám, ktoré poskytol navrhovateľ alebo obstarávateľ.

Konzultácie sa dejú počas celého priebehu posudzovania vplyvov. Zabezpečenie miesta a formy uskutočnenia vzájomných stretnutí – konzultácií je zodpovednosťou príslušného orgánu, ktorý jednotlivým osobám a orgánom zúčastneným na konaní je povinný informácie o mieste, čase a spôsobe vykonania konzultácií oznámiť s dostatočným časovým predstihom.“

Postup úradu pokladáme za zámerný práve v snahe zmariť možnosť nášho združenia na osobnom stretnutí spoznať navrhovateľa ako aj predstaviteľov dotknutých orgánov a obcí ako aj na ústnom pojednávaní hľadať v súlade s § 3 ods. 4 Správneho poriadku zmierne riešenie v tejto konkrétnej veci.

Účelom zisťovacieho konania podľa zákona EIA č. 24/2006 Z. z. nie je len štátnou inštitúciou posúdiť vplyvy konkrétneho zámeru na životné prostredie ale podľa dôvodovej správy novely zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie č. 314/2014 Z. z. platnej od 1.1.2015 je účelom zákona EIA č. 24/2006 Z. z. aj správna transpozícia Aarhuského dohovoru do vnútroštátneho práva a jeho správne uplatňovanie štátnymi orgánmi voči verejnosti: „Podľa Komisie sú hlavným nedostatkom platného zákona č. 24/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov dôsledky nedostatočného prepojenia procesu posudzovania vplyvov navrhovaných činností s následnými povolovacími procedúrami, pretože sa tak vytvára priestor pre nerešpektovanie výsledkov procesu posudzovania vplyvov, ktorým tak nemôže garantovať ani plné zabezpečenie práv dotknutej verejnosti už účastnej na tomto konaní, resp. majúcej záujem o výsledok rozhodovania v záležitostiach životného prostredia. Otvára sa tak problematika implementácie v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky časti tých požiadaviek Aarhuského dohovoru (Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zo dňa 25. júna 1998), ktoré smernica EIA implementuje (články č. 6, 7 a 9).“

Podľa čl. 1 Aarhuského dohovoru „Každá Strana prijme nevyhnutné legislatívne, administratívne a iné opatrenia vrátane opatrení na dosiahnutie súladu ustanovení tohto dohovoru týkajúcich sa informácií, účasti verejnosti a prístupu k spravodlivosti, rovnako ako aj riadne vykonávacie opatrenia s cieľom vytvoriť a udržiavať jasný, transparentný a ucelený rámec na vykonanie ustanovení tohto dohovoru.“ V tomto smere je transpozícia do zákona EIA č. 24/2006 Z. z. dostatočná; legislatívne sa práva verejnosti v deklaratórnej podobe dodržiavajú.

K porušovaniu práv verejnosti však dochádza pri výklade a uplatňovaní vnútroštátneho práva a to v rozpore s ustanoveniami čl. 3 Aarhuského dohovoru.

Podľa čl. 2 až čl. 4 a čl. 8 Aarhuského dohovoru „Každá Strana sa usiluje zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Každá Strana podporí vzdelávanie v záležitostiach životného prostredia a povedomie verejnosti predovšetkým o tom, ako možno získať prístup k informáciám, zúčastňovať sa na rozhodovacom procese a získať prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Každá Strana uzná a podporí združenia, organizácie alebo skupiny podporujúce ochranu životného prostredia a zabezpečí, že jej vnútroštátny právny systém je v súlade s týmto záväzkom. ... Každá Strana zabezpečí, aby osoby, ktoré uplatňujú svoje práva v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, neboli za to trestané, pokutované, prenasledované alebo akýmkoľvek spôsobom obťažované. Toto ustanovenie neovplyvňuje právo vnútroštátnych súdov priznať trovy súdneho konania.“

V minulom období ministerstvo iniciovalo v rozpore s existujúcim vnútroštátnym právom a rozhodnutiami Ústavného súdu SR snahu o delegitimizáciu nášho združenia, čo bol postup v rozpore s čl. 3 ods. 4 Aarhuského dohovoru. To viedlo aj k tomu, že sme podali sťažnosť na Európsku komisiu v tejto veci, ktorá ju eviduje pod č. CHAP(2018)01188; nemáme vedomosť o jej vybavení a skončení šetrenia zo strany Európskej komisie. Len v dôsledku účinnosti zákona o evidencii občianskych združení bolo ministerstvo nútené tieto praktiky opustiť.

Aj vyžadovať si osobnú fyzickú prítomnosť predstaviteľa ZDS na správnom orgáne pri zhotovovaní kópie spisu a predkladaní informácií o životnom prostredí má charakter šikanózneho výkonu štátnej správy a charakter postupu štátnych orgánov v rozpore s čl. 8 Aarhuského dohovoru najmä keď Aarhuský dohovor jednoznačne priznáva právo verejnosti dostať tieto informácie ním požadovanou formou a vnútroštátne súdy SR opakovane konštatujú, že správne orgány vo veciach týkajúcich sa životného prostredia sú povinné na požiadanie účastníka konania mu doručiť kópiu podkladov.

Žiadame príslušný orgán aby v rámci doplňujúceho dokazovania podľa § 56 Správneho poriadku zvolal ústne pojednávanie za účelom vykonania konzultácie s povolujuúcim orgánom resp. schvalujuúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov podľa § 63 zákona EIA č. 24/2006 Z.z. Predmetom konzultácie medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti by malo byť najmä:

- a) doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti,
- b) informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia,
- c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami,
- d) doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení,
- e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy.
- f) Zmierne vybavenie tohto odvolania konsenzom medzi všetkými zúčastnenými v zmysle § 3 ods. 4 resp. § 48 Správneho poriadku.

Žiadame uviesť výsledok konzultácie v odôvodnení vydaného rozhodnutia o rozklade.

Zároveň žiadame, aby medzi podmienky rozhodnutia boli zaradené aj nasledovné podmienky:

1. Navrhovateľ po dohode s Mestom Považská Bystrica vysadí 15 ks vzrastlých stromov a nízku zeleň podľa Generelu zelene mesta.
2. Navrhovateľ zrealizuje obvodovú líniovú izolačnú zeleň podľa priestorových možností navrhovanej činnosti na minimalizáciu vplyvov navrhovanej činnosti na okolité životné prostredie.
3. Ďalšie stupne projektovej dokumentácie spracovať tak, aby spĺňali metodiku Európskej komisie Príručka na podporu výberu, projektovania a realizovania retenčných opatrení pre prírodné vody v Európe (<http://nwrn.eu/guide-sk/files/assets/basic-html/index.html#2>).
4. Odpad bude správne zaraďovaný podľa Katalógu odpadov, zhromažďované odpady budú vytriedené podľa druhov odpadov a zabezpečené pred znehodnotením, odcudzením alebo iným nežiaducim únikom a zhromažďovať sa budú oddelene nebezpečné odpady podľa ich druhov, ktoré budú označované určeným spôsobom a nakladať sa s nimi v súlade so všeobecne záväznými platnými právnymi predpismi v odpadovom hospodárstve. Pri nasledovnom zhodnotení alebo zneškodnení zbieraných odpadov bude dodržaná hierarchia odpadového hospodárstva.

5. Pri nakladaní s odpadmi rešpektovať ustanovenia príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti odpadového hospodárstva.
  6. Rešpektovať ustanovenia príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti životného prostredia, cestnej dopravy, bezpečnosti práce.
  7. Zberný dvor riadne označiť v zmysle príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov informačnou tabuľou viditeľnou z verejného priestranstva.
  8. Nebezpečné odpady, ako aj sklad, v ktorom sa skladujú alebo zhromažďujú nebezpečné odpady, sa musia označiť identifikačným listom nebezpečného odpadu.
  9. Držiteľ je povinný odovzdať odpady len osobe oprávnenej nakladať s odpadmi podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, viesť a uchovávať evidenciu o druhoch a množstve odpadov a o nakladaní s nimi, ohlasovať údaje z evidencie príslušnému orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva a uchovávať ohlásené údaje.
  10. Navrhovateľ je povinný viesť evidenciu komunálnych odpadov odovzdaných na zbernom dvore, vyčleniť priestor pre komunálne odpady vhodné na prípravu na opätovné použitie a odobrať od osôb drobný stavebný odpad, objemný odpad a oddelene zbierané zložky komunálneho odpadu v rozsahu triedeného zberu ustanovenom vo všeobecne záväznom nariadení obce.
  11. V ďalšom stupni projektovej dokumentácie doplniť vyjadrenie správcov dotknutých komunikácií a ich požiadavky rešpektovať v plnom rozsahu, rešpektovať existujúcu a pripravovanú dopravnú infraštruktúru a jej trasovanie.
  12. Navrhovateľ, prípadne jeho právni nástupcovia, budú znášať prípadné požiadavky na elimináciu negatívnych vplyvov z dopravy v plnom rozsahu.
  13. V ďalšom stupni projektovej dokumentácie všetky dopravné parametre navrhnuť v súlade s príslušnými STN a technickými predpismi.
  14. Navrhovateľ je povinný zabezpečiť potrebné opatrenia, aby nedošlo k úniku ropných a znečisťujúcich látok do podzemných a povrchových vôd, dodržať ustanovenia § 39 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a Vyhlášku č. 200/2018 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o zaobchádzaní so znečisťujúcimi látkami, o náležitostiach havarijného plánu a o postupe pri riešení mimoriadneho zhoršenia vôd.
  15. Navrhovateľ je povinný navrhnuť v ďalšom stupni projektovej dokumentácie primerané opatrenia, aby ropné látky a iné znečisťujúce látky, pri manipulácii na spevnených a manipulačných plochách nevnikli do povrchových alebo podzemných vôd, alebo aby neohrozili ich kvalitu.
- Vyššie uvedené podmienky boli uložené v rozhodnutí zo zisťovacieho konania č. OÚ-PB-OSZP-2019/002007-19- ZK 2 – A10 pre zámer „Zberný dvor Považská Bystrica“; nevidíme dôvod prečo by podobný zámer mal natoľko odlišné podmienky rozhodnutia, keďže sa jedná o podobnú činnosť.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa § 55 ods. 1 Správneho poriadku odkladný účinok.“

Prvostupňový orgán v súlade s ustanovením § 56 správneho poriadku upovedomil listom zo dňa 30. 05. 2019 účastníkov konania o podanom odvolaní a zároveň ich vyzval, aby sa k uvedenému odvolaniu vyjadrili v lehote 8 dní od doručenia upovedomenia o odvolaní. V predloženom spise prvostupňového orgánu sa nenachádzajú žiadne vyjadrenia, ktoré by boli doručené k podanému odvolaniu.

Prvostupňový orgán o odvolaní sám nerozhodol a preto ho v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku predložil spolu s odvolaním napadnutým rozhodnutím a súvisiacim spisovým materiálom odvolaciemu orgánu na odvolacie konanie a rozhodnutie. Prvostupňový orgán vo svojom stanovisku k odvolaniu uviedol, že na základe požiadavky odvolateľa oznámil vykonanie konzultácii podľa § 63 zákona EIA dotknutým orgánom a účastníkom konania, pričom účastníkom konania zároveň podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku oznámil, že majú možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. V stanovenej lehote zaslal vyjadrenie navrhovateľ, ktorý uviedol, že nesúhlasí s pripomienkami odvolateľa v procese EIA a má za to, že dotknutá verejnosť svojím neodborným postojom a bezpredmetnými pripomienkami neustále obmedzuje záujmy navrhovateľa a bráni mu tak uplatniť vo svojej existujúcej prevádzke potrebné legislatívne náležitosti na dosiahnutie súladu so zákonmi a vyhláškami platnými na území Slovenskej republiky a Európskej únie. Poukázal na to, že predmetná lokalita už bola posúdená v procese EIA v zmysle zákona.

Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že odvolateľ oznámenie o vykonaní konzultácii a zároveň výzvu podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku doručené do jeho elektronickej schránky do vlastných rúk neprevzal v schránke UPVS, úložná lehota márne uplynula. Odvolateľ žiadal doručovať písomnosti výlučne elektronicke. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že nesúhlasí s tvrdením, že by porušil § 23 ods. 1 správneho poriadku, pretože nemá povinnosť zasielať účastníkom konania kópie spisov. Stanoviská dotknutých orgánov sú zverejnené a prístupné verejnosti v informačnom systéme Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „MŽP SR“).

Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že v odvolaní sa uvádza, že bol porušený § 3 ods. 1 správneho poriadku, že vyžadovať od účastníka konania osobnú prítomnosť na správnom orgáne má charakter šikanózneho výkonu štátneho orgánu. Upozornil na to, že ústne pojednávanie za účelom vykonania konzultácii nariadil prvostupňový orgán na základe požiadavky odvolateľa, ostatní účastníci a dotknuté orgány túto požiadavku neuplatnili. Ďalej uviedol, že nie je chybou prvostupňového orgánu, že si odvolateľ neprevzal oznámenie o vykonaní konzultácie a informáciu o možnosti nazrieť do spisu v elektronickej schránke. Prvostupňový orgán preveroval aj u správcu systému, či bola elektronická pošta korektné doručená.

Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že čo sa týka implementácie požiadaviek vyplývajúcich z Aarhuského dohovoru do právneho poriadku Slovenskej republiky, prvostupňový orgán má za to, že nie je v jeho kompetencii rozhodovať, či došlo k správnej implementácii medzinárodnej zmluvy alebo nie. Správny orgán musí konať na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Posudzovanie správnosti implementácie požiadaviek Aarhuského dohovoru mu však ako správne orgánu nepríнадлеží, a v prípade, ak by tak učinil, konal by v rozpore so zákonom.

Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že pri rozšírení činnosti existujúceho zariadenia na zber odpadov nedôjde k záberu poľnohospodárskej pôdy, dochádza k využitiu plôch a priestorov existujúcej zberne odpadov, nebude sa jednať o žiadne stavebné úpravy ani iné stavebné činnosti. Pitná voda a voda pre hygienu je riešená dovozom balenej vody. Zmenou navrhovanej činnosti nebude zmenená dopravná infraštruktúra mesta, budú sa využívať existujúce miestne komunikácie. Príjazdová cesta do navrhovaného zariadenia je vybudovaná zo štátnej cesty II. triedy. Dopravná zaťaženosť predstavuje cca 5 nákladných automobilov týždenne a cca 15 osobných automobilov týždenne. Rozšírením prevádzky sa významne

neovplyvní život obyvateľov mesta, pretože existujúce zariadenie sa nachádza blízko ďalších priemyselných podnikov a diaľnice D1. Zmena navrhovanej činnosti si nevyžiada vytvorenie nových pracovných miest, neovplyvní hydrologické ani hydrogeologické pomery záujmového územia, neovplyvní znečistenie ovzdušia nad prípustnú mieru, a tým ani zdravotný stav obyvateľstva mesta Považská Bystrica ani širšieho okolia. Zmena navrhovanej činnosti pravdepodobne vyvolá mierne zvýšenie hladiny hluku, pretože navrhovaná zmena sa dotýka rozšírenia portfólia zberaných kovových odpadov. Zariadenie sa nachádza v priemyselnom areáli mesta, v blízkosti dopravných komunikácií ako je diaľnica D1 a blízko bývalých Považských strojární, ktoré sumárne vyvolávajú určitý stupeň hlučnosti a šírenia emisií. Zmena navrhovanej činnosti nebude mať žiaden priamy ani nepriamy vplyv na životné prostredie, realizácia činnosti významne neovplyvní súčasný krajinný obraz, nedôjde ku kontaminácii horninového prostredia, povrchových a podzemných vôd, ani ku kontaminácii ovzdušia, nebudú ovplyvnené zdravé životné podmienky obyvateľov priameho a širšieho okolia. Navrhovaná zmena sa dotýka rozšírenia portfólia zberaných kovových odpadov a rozšírenia vykonávaných činností o zber elektroodpadov.

Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že má za to, že sa zaoberal každou pripomienkou odvolateľa, dostatočne ju odôvodnil a že verejnosť mala prístup k informáciám. V rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosného zaťaženia a ochranu poskytnutú podľa osobitných predpisov, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, súladu s územno-plánovacou dokumentáciou a úrovne spracovania zámeru. Prihliadal pritom na stanoviská doručené k zámeru od zainteresovaných subjektov vrátane verejnosti. Z uvedených dôvodov považuje odvolanie za nedôvodné.

Odvolací orgán preskúmal v odvolacom konaní podané odvolanie, odvolaním napadnuté rozhodnutie a celý s ním súvisiaci odstúpený správny spis, pričom porovnával súlad postupu konania a vydania rozhodnutia s hmotnoprávnymi predpismi zákona EIA a procesnoprávnymi ustanoveniami správneho poriadku a na základe tohto preskúmania zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ predložil prvostupňovému orgánu dňa 25. 01. 2019 oznámenie o zmene navrhovanej činnosti „Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie“. Predmetom zmeny navrhovanej činnosti bolo rozšírenie portfólia zbieraných kovových odpadov a rozšírenie vykonávaných činností o zber elektroodpadov. Zmena posudzovanej činnosti, ktorá je zaradená v rámci prílohy č. 8 zákona EIA pod kapitolu 9. Infraštruktúra, pol. číslo 9. Stavby, zariadenia, objekty a priestory na nakladanie s nebezpečnými odpadmi (časť B – zisťovacie konanie od 10 t/rok) a pol. číslo 10. Zhromažďovanie odpadov zo železných kovov, z neželezných kovov alebo starých vozidiel (časť B – zisťovacie konanie bez limitu) podlieha zisťovaciemu konaniu podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona EIA, ktoré úrad vykonal podľa § 29 ods. 2 zákona EIA. Pre túto činnosť prebehlo zisťovacie konanie v roku 2008/2009. Okresný úrad životného prostredia v Považskej Bystrici vydal rozhodnutie v zisťovacom konaní dňa 10. 02. 2009 pod č. j. OÚŽP-2009/00068-EK EB5-A10.

Navrhovaná činnosť je vykonávaná v areáli, ktorý sa nachádza v Trenčianskom kraji, v okrese Považská Bystrica, v zastavanom území obce Považská Bystrica, na pozemku KN-C parcelné číslo 535 v katastrálnom území Považské Podhradie, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie. Pozemok je umiestnený v zastavanom území obce. Areál umiestnený na predmetnej parcele v prenájme navrhovateľa pozostáva v súčasnej dobe zo spevnených

betónových plôch, z administratívnej budovy (unimobunky) a mostovej váhy. Areál je oplotený a zabezpečený proti vstupu cudzích osôb. Navrhovaná zmena sa dotýka rozšírenia portfólia zberaných kovových odpadov a rozšírenia vykonávaných činností o zber elektroodpadov. Navrhovateľ bude na predmetnej lokalite prevádzkovať výkup kovových odpadov, zber starých vozidiel a zber elektroodpadov.

Prvostupňový orgán dňa 30. 01. 2019 zaslal oznámenie o zmene navrhovanej činnosti dotknutej obci, povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a rezortnému orgánu a zároveň ho zverejnil na svojom webovom sídle. Na základe oznámenia boli prvostupňovému orgánu doručené stanoviská, ktoré zohľadnil pri vydávaní rozhodnutia.

Dňa 05. 02. 2019 doručila pripomienky k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti „Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie“ aj dotknutá verejnosť podľa § 24 zákona EIA, teda odvolateľ. Odvolateľ zaslal pripomienky aj navrhovateľovi, ktorý následne doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k pripomienkam odvolateľa, vyjadrenie navrhovateľa bolo doručené dňa 13. 02. 2019. Navrhovateľ vo vyjadrení uviedol, že má za to, že odvolateľ nie je právoplatným účastníkom konania a jeho práva na priaznivé životné prostredie v navrhovanej lokalite nie sú nijakým spôsobom dotknuté. Ďalej uviedol, že podľa neho odvolateľ svojím neodborným postojom a bezpredmetnými pripomienkami neustále obmedzuje záujmy navrhovateľa a bráni mu tak uplatniť vo svojej existujúcej prevádzke potrebné legislatívne náležitosti na dosiahnutie súladu so zákonmi a vyhláškami platnými na území Slovenskej republiky a Európskej únie. Poukázal na to, že predmetná lokalita už bola posúdená v procese EIA v zmysle zákona.

Prvostupňový orgán oznámil vykonanie konzultácii v zmysle § 63 zákona EIA dotknutým orgánom a účastníkom konania, pričom určil miesto a čas kedy sa konzultácie uskutočnia. Účastníkom konania zároveň oznámil, že podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku ako účastníci konania majú možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie.

V stanovenej lehote zaslal vyjadrenie navrhovateľ, ktorý uviedol, že nesúhlasí s pripomienkami odvolateľa v procese EIA a má za to, že dotknutá verejnosť svojím neodborným postojom a bezpredmetnými pripomienkami neustále obmedzuje záujmy navrhovateľa a bráni mu tak uplatniť vo svojej existujúcej prevádzke potrebné legislatívne náležitosti na dosiahnutie súladu so zákonmi a vyhláškami platnými na území Slovenskej republiky a Európskej únie. Opätovne poukázal na to, že predmetná lokalita už bola posúdená v procese EIA v zmysle zákona.

Odvolateľ oznámenie o vykonaní konzultácii doručené do elektronickej schránky odvolateľa do vlastných rúk neprevzal v schránke UPVS v úložnej lehote.

Konzultácie sa uskutočnili tak, ako je uvedené v oznámení, prvostupňový orgán spísal z konzultácii zápisnicu, ktorá je súčasťou spisu. Zo zápisnice je zrejme, že konzultácii sa zúčastnil okrem prvostupňového orgánu aj zástupca Okresného úradu Považská Bystrica, odboru krízového riadenia a že v priebehu konzultácii nebolo podané nové stanovisko, alebo iný nový podklad pre rozhodnutie prvostupňového orgánu.

Prvostupňový orgán následne vydal rozhodnutie, kde v odôvodnení uviedol, že sa riadne zaoberal stanoviskom dotknutej verejnosti, ako aj stanoviskami dotknutých orgánov a zapracoval ich podľa právnej úvahy do rozhodnutia.

Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že v rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosného zaťaženia a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, súladu s územno-plánovacou dokumentáciou a úrovne spracovania oznámenia o zmene navrhovanej činnosti. Prihliadal pritom na stanoviská doručené k oznámeniu od zainteresovaných subjektov vrátane verejnosti na základe ktorých rozhodol. Vo veci vznesených pripomienok odvolateľa vyhodnotil všetky pripomienky a odôvodnil ich prípadné neakceptovanie. Ďalej uviedol, že ak sa zistí, že skutočné vplyvy zmeny posudzovanej činnosti sú väčšie ako sa uvádza v zámere, je ten, kto činnosť vykonáva povinný zabezpečiť opatrenia na zosúladienie skutočného vplyvu s vplyvom uvedeným v oznámení a v súlade s podmienkami určenými v rozhodnutí o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. Zo stanovísk doručených k oznámeniu a z opatrení navrhnutých v oznámení vyplynuli niektoré konkrétne požiadavky vo vzťahu k navrhovanej činnosti. Ďalej uviedol, že všetky podmienky rozhodnutia musia byť zohľadnené v procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 29 ods. 2 zákona EIA príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti

k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 11 zákona EIA výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

Podľa § 29 ods. 13 zákona EIA výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, čo znamená preskúvanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia. Odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní. Rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. V rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia sa preskúmava tak výrok rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenie, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo.

Odvolací orgán v odvolacom konaní podľa ustanovenia § 34 ods. 5 správneho poriadku hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom bol povinný v súlade s ustanovením § 32 správneho poriadku zistiť presne a úplne skutočný stav vecí. Odvolací orgán zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanoveniami § 46 správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán v konaní postupoval v súlade s ustanoveniami zákona EIA a správneho poriadku. Viedol konanie v súlade s ustanoveniami § 29 zákona EIA a rozhodnutie vydal v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku. Prvostupňový orgán postupoval podľa uvedených ustanovení a rozhodol, že predmet zisťovacieho konania sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. V rozhodnutí zároveň určil podmienky, ktoré eliminujú a zmierňujú vplyv na životné prostredie, pričom prihliadal na stanoviská a vyjadrenia doručené prvostupňovému orgánu. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutie č. OÚ-PB-OSZP-2019/002096-23-ZK2-A10 zo dňa 15.04.2019 v súlade s ustanoveniami § 47 správneho poriadku, rozhodnutie obsahuje predpísané zákonné náležitosti, prvostupňový orgán sa dostatočne, v plnom rozsahu a s náležitým odôvodnením vysporiadal s podanými pripomienkami odvolateľa.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Prvostupňový orgán vo výrokovej časti rozhodnutia rozhodol o námietkach odvolateľa, odvolateľ však vzniesol v konaní pripomienky. Prvostupňový orgán sa v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku s pripomienkami odvolateľa vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací orgán výrokovú časť rozhodnutia nazvanú „Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania“ zrušil v súlade

s § 59 ods. 2 správneho poriadku. Odvolací orgán zároveň zmenil aj nesprávne uvedený dátum vydania rozhodnutia z 15. 04. 2018 na správny dátum **15. 04. 2019**, ktorý je zrejmý z predložených dokladov tvoriacich odvolací spis. Odvolací orgán ďalej uvádza, že zmena výrokovej časti odvolaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu bola možná, keďže skutkový základ bol zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis. Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania vychádza zo špeciálnej právnej úpravy, napríklad z § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, ale nie z ustanovení zákona EIA.

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza nasledovné:

Odvolací orgán k námietke odvolateľa označenej písmenom **a)** uvádza, že ju považuje za čiastočne opodstatnenú. V námietke odvolateľ uviedol, že prvostupňový orgán zamietol jeho požiadavky okrem požiadavky č. 10 a č. 30, hoci nešlo o námietky. Odvolací orgán k tomu ďalej uvádza, že v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil výrokovú časť odvolaním napadnutého rozhodnutia tak, že zrušil posledný odsek nazvaný „Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania“ v celom rozsahu. Odvolací orgán považuje za neopodstatnenú ďalšiu časť námietky, v ktorej odvolateľ namieta, že prvostupňový orgán rozhodol v rozpore s § 3 ods. 1 správneho poriadku. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán rozhodol v súlade s § 3 ods. 1 správneho poriadku, teda naplnil zákonom stanovenú povinnosť chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb, a to najmä tým, že vo výrokovej časti rozhodnutia uložil navrhovateľovi povinnosť splniť podmienky na eliminovanie a zmiernenie vplyvu na životné prostredie podľa § 29 ods. 13 zákona EIA.

Odvolací orgán k námietke odvolateľa označenej písmenom **b)**, ako aj k ďalšej neoznačenej časti odvolania, kde sa námietka vo svojej podstate opakuje, uvádza, že ju považuje za neopodstatnenú. V námietke odvolateľ uviedol, že bolo porušené jeho právo na informácie o životnom prostredí podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku v kombinácii s čl. 4 ods. 2 zákona č. 43/2006 Z. z. tým, že ministerstvo v rozpore so znením vnútroštátneho zákona ako aj v rozpore s Aarhuským dohovorom a smernicami Európskej únie nedoručilo odvolateľovi tieto informácie požadovaným spôsobom. Odvolací orgán k tomu uvádza, že z predloženého odvolania nie je zrejmé, aké informácie ani kedy odvolateľ od ministerstva požadoval a ani súvislosť medzi požadovanými informáciami a rozhodnutím prvostupňového orgánu.

Odvolací orgán k tomu pre úplnosť uvádza, že Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „MZV SR“) oznámilo oznámením č. 46/2006, že 25. júna 1998 bol v Aarhuse prijatý Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 1840 z 23. septembra 2005 a rozhodla, že dohovor je medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prístupe 31. októbra 2005. Listina o prístupe bola uložená 5. decembra 2005 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára dohovoru. Vo vzťahu k Slovenskej republike dohovor nadobudol platnosť 5. marca 2006 podľa článku 20 ods. 3.

Podľa Čl. 2 ods. 3 oznámenia MZV SR č. 43/2006 „informácia o životnom prostredí“ znamená akúkoľvek informáciu v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej materiálnej forme

- a) o stave zložiek životného prostredia, ako sú ovzdušie a atmosféra, voda, pôda, krajina, krajinné a prírodné prostredie, biologická rôznorodosť a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov a vzájomných vzťahov týchto zložiek;
- b) o činiteľoch, ako sú látky, energia, hluk a žiarenie, a činnostiach a opatreniach vrátane administratívnych opatrení, dohôd v oblasti životného prostredia, politík, právnych predpisov, plánov a programov, ktoré ovplyvňujú alebo by mohli ovplyvniť zložky životného prostredia v rozsahu písmena a) a analýzy prínosov a nákladov a iných ekonomických analýz a odhadov používaných v rozhodovacom procese o životnom prostredí;
- c) o stave zdravia a bezpečnosti obyvateľstva, podmienkach života obyvateľstva, kultúrnych pamiatkach a sídelných štruktúrach v rozsahu, v akom sú alebo môžu byť ovplyvnené stavom zložiek životného prostredia alebo prostredníctvom týchto zložiek činiteľmi, činnosťami alebo opatreniami uvedenými v písmene b);

Podľa Čl. 4 ods. 1 oznámenia MZV SR č. 43/2006 každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b), aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií:

- a) bez toho, aby musel byť preukázaný záujem;
- b) v požadovanej forme s výnimkou, ak
  - i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo
  - ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.

Podľa Čl. 4 ods. 2 oznámenia MZV SR č. 43/2006 informácia o životnom prostredí uvedená v odseku 1 bude poskytnutá ihneď, ako je to možné, a najneskôr do jedného mesiaca od podania žiadosti, ak rozsah a komplexnosť požadovanej informácie neoprávňujú predĺžiť toto obdobie do dvoch mesiacov od podania žiadosti. Žiadateľ bude informovaný o akejkoľvek predĺžení a dôvode, ktorý toto predĺženie oprávňuje.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Odvolací orgán ďalej uvádza, že zmysle § 23 správneho poriadku právo nazerať do spisov je procesným prejavom práva dotknutej osoby na prístup k informáciám v správnom konaní, a to k informáciám, ktoré by mal spis, vzhľadom na svoj účel obsahovať. Je teda na účastníkoch konania, aby využili svoje právo nahliadnuť do spisu a oboznámili sa s podkladmi, prípadne požiadali pri nahliadnutí do spisu o kópiu tohto spisu. Ustanovenie § 23 správneho poriadku nevykonáva ustanovenia Aarhuského dohovoru. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť oprávneným subjektom výkon práva oboznamovať sa s podkladmi pre rozhodnutie prostredníctvom nahliadania do spisu. Cieľom Aarhuského dohovoru je predovšetkým umožniť za podmienok stanovených vnútroštátnym právom výkon práva na prístup a šírenie informácií o životnom prostredí a nie sprístupňovanie administratívnych spisov vedených v konkrétnych správnych konaniach.

Odvolací orgán považuje za neopodstatnenú námietku odvolateľa, že vyžadovať od účastníka konania osobnú prítomnosť na správnom orgáne má charakter šikanózneho výkonu

štátneho orgánu. Odvolací orgán k tomu uvádza, že sám odvolateľ vo svojom stanovisku zo dňa 03. 02. 2019 žiadal o zvolanie ústneho pojednávania za účelom vykonania konzultácie, teda požadoval, aby správny orgán zabezpečil jeho osobnú prítomnosť na správnom orgáne. Prvostupňový orgán jeho požiadavke vyhovel, oznámil vykonanie konzultácii v zmysle § 63 zákona EIA dotknutým orgánom a účastníkom konania a na konzultácie určil deň 04. 04. 2019. Odvolateľ si odvolanie v zákonom stanovenej lehote neprevzal a konzultácii sa nezúčastnil.

Odvolací orgán k námietke odvolateľa označenej písmenom **c)** uvádza, že ju považuje za neopodstatnenú. V námietke odvolateľ uviedol, že došlo k porušeniu práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku v kombinácii s § 33 ods. 2 správneho poriadku a ďalej sa odvolával na názor Najvyššieho súdu SR uvedený v rozsudku 10Sžp/2/2013. Odvolací orgán k tomu uvádza, že prvostupňový orgán v oznámení č. OÚ-PB-OSZP-2019/002096-18 zo dňa 20. 03. 2019 oznámil vykonanie konzultácii a súčasne oznámil účastníkom konania, že podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku majú možnosť sa pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Odvolací orgán má za to, že právo odvolateľa vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia nebolo porušené. Odvolací orgán ďalej uvádza, že súdne rozhodnutie (judikát) nie je prameňom práva je len prameňom poznania práva, a ako také nie je právne záväzné.

Odvolací orgán k námietke odvolateľa označenej písmenom **d)** uvádza, že ju považuje za neopodstatnenú. V námietke odvolateľ uviedol, že došlo k porušeniu práva odvolateľa efektívne hájiť a presadzovať svoje záujmy podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku v kombinácii s čl. 6 ods. 4 zákona č. 43/2006 Z. z. tým, že ministerstvo v rozpore s § 63 zákona EIA mu neumožnilo zúčastniť sa konzultácie, hoci o to výslovne žiadal. Odvolací orgán k tomu uvádza, že z predloženého odvolania nie je zrejmé, aký postup ministerstva odvolateľ namieta, z toho dôvodu považuje odvolací orgán námietku za nepreskúmateľnú. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán oznámením č. OÚ-PB-OSZP-2019/002096-18 zo dňa 20. 03. 2019 oznámil odvolateľovi vykonanie konzultácii, pričom určil miesto a čas kedy sa konzultácie uskutočnia. Oznámenie bolo doručené do elektronickej schránky odvolateľa, ten si však elektronickú zásielku neprevzal v zákonom stanovenej lehote.

Odvolací orgán požiadavku odvolateľa na zvolanie novej konzultácie považuje za neopodstatnenú. Konzultácie sa uskutočnili dňa 04. 04. 2019 na prvostupňovom orgáne o čom bola spísaná zápisnica, ktorá je súčasťou spisu prvostupňového orgánu.

Odvolací orgán požiadavku odvolateľa zaradiť medzi podmienky rozhodnutia aj podmienky, ktoré boli uložené v rozhodnutí zo zisťovacieho konania č. OÚ-PB-OSZP-2019/002007-19-ZK 2-A10 pre zámer „Zberný dvor Považská Bystrica“ považuje za neopodstatnenú. Odvolací orgán k tomu uvádza, že prvostupňový orgán rozhodol odvolaním napadnutým rozhodnutím, že zmena navrhovanej činnosti „Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie“ predmetom ktorej je rozšírenie portfólia zbieraných kovových odpadov a rozšírenia vykonávaných činností o zber elektroodpadov sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Odvolací orgán ďalej uvádza, že predmetom zisťovacieho konania výsledkom ktorého bolo rozhodnutie, ktoré uvádza odvolateľ vo svojom odvolaní bola navrhovaná činnosť „Zberný dvor Považská Bystrica“ navrhovateľa MEGAWASTE SLOVAKIA s. r. o., predmetom, ktorej je vybudovanie prevádzky zberného dvora - prevzatie odpadov, zhromažďovanie vrátane predbežného triedenia odpadov, dočasné uloženie odpadov, zhodnocovanie odpadov (lis na papier), doprava odpadov, a ktorá bude vykonávaná v areáli na ploche 4 739 m², ktorý sa nachádza v Trenčianskom kraji, v okrese Považská Bystrica, v zastavanom území obce Považská Bystrica, na pozemkoch KN – C parcelné

číslo 5870/1, 5870/6 - 5870/39, 5870/41, 5870/56 - 5870/100 a 5870/102 – 5870/126 v katastrálnom území Považská Bystrica. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že sa jedná o dve samostatné konania, ktorých výsledkom boli dve samostatné rozhodnutia vychádzajúce z výsledkov samostatných zisťovacích konaní, preto odvolací orgán považuje požiadavku odvolateľa za nedôvodnú.

Odvolací orgán záverom poukazuje na skutočnosť, že prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie tvoria jeden celok, z čoho vyplýva, že pokiaľ má druhostupňový orgán za preukázané, že prvostupňový orgán náležite zistil skutkový stav na základe dôkazov a listinných podkladov, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu, na základe čoho vydal rozhodnutie, ktoré riadne odôvodnil, môže sa druhostupňový orgán s ním stotožniť a poukázať na obsah prvostupňového správneho rozhodnutia bez zopakovania celého odôvodnenia uvedeného v prvostupňovom rozhodnutí.

Odvolací orgán preskúmal zákonnosť postupu prvostupňového orgánu a zistil, že tento postupoval v súlade so základnými pravidlami správneho konania, rozhodnutie obsahuje náležitosti obligatórne predpísané ustanoveniami § 47 správneho poriadku a je vydané v súlade s platnými procesnoprávnymi aj hmotnoprávnymi predpismi. V napadnutom rozhodnutí boli jasne a zrozumiteľne zdôvodnené všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a v zmysle platných právnych predpisov bolo rozhodnuté, že zmena navrhovanej činnosti „Zariadenie na zber a výkup odpadov, Považská Bystrica, Podhradie“ predmetom ktorej je rozšírenie portfólia zbieraných kovových odpadov a rozšírenia vykonávaných činností o zber elektroodpadov sa nebude posudzovať podľa zákona EIA. Ako vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutie obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti a vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a postupom prvostupňového orgánu v danom konaní nedošlo k porušeniu práv žiadneho účastníka konania.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol odvolací orgán v predmetnej veci v súlade s § 59 ods. 2 správneho poriadku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu sa podľa § 59 ods. 4 správneho poriadku nemožno ďalej odvolať. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa Správneho súdneho poriadku.

Doručuje sa účastníkom konania:

1. ŽP EKO QELET a.s., Československej armády 1694, 036 01 Martin,
2. Združenie domových samospráv, o.z., Námestie SNP 13/B, 841 01 Bratislava
3. Mesto Považská Bystrica, Centrum 2/3, 017 01 Považská Bystrica

Po nadobudnutí právoplatnosti sa rozhodnutie doručí spolu so spisovým materiálom:

4. Okresný úrad Považská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie, Centrum 1/1, 017 01 Považská Bystrica

JUDr. Eva Plevová
vedúca odboru